

[Jørn Pedersen]

men det er også, som om der ligger nogle sanktionsmuligheder. Når vi snakker om disse problemer, synes jeg, vi skal overveje både pisk og gulerod. Hvad med f.eks. at præmiere de kommuner, der yder en ekstra indsats eller har gjort det? Der er altså mange indfaldsvinkler til denne debat.

Fra Socialdemokratiets side vil vi altså gerne understrege de positive elementer, der ligger i forslaget, men vi synes nok, at man skulle tage det med i en helhed omkring forespørgselsdebatten, som vi skal have den 25. april, og så tror jeg, vi måske kan finde ud af noget, så vi i hvert fald sikrer, at de forringelser, som vi er enige om skulle undgås, bliver undgået på en god og forsvarlig måde.

Agnete Laustsen (KF):

Der kan ikke herske tvivl om, at hvis vi skal opfylde den målsætning, vi har sat os, nemlig at ældre helst skal kunne blive længst muligt i eget hjem, er en effektiv hjemmehjælp en klar forudsætning.

Det er som bekendt et ansvar for kommunerne at sørge herfor, og jeg skal da være den første til at beklage, at en række kommuner åbenbart har udset sig hjemmehjælpsområdet som et primært spareobjekt. Jeg finder det egentlig kortsigtet både ud fra et økonomisk synspunkt, for anbringelse på institution vil altid være dyrere end hjælp i eget hjem, og ikke mindst ud fra et menneskeligt synspunkt, fordi vi jo alle gerne vil kunne værne om vores privatliv og vores private bolig.

Men naturligvis skal der være kvalificeret tilsyn med, hvem der anses for berettiget til at få hjemmehjælp. Den er som bekendt nu gratis for modtageren og derfor også omkostningskrævende for det offentlige. Der skal også være tilsyn med, i hvilket omfang der skal ydes hjælp, og der har da været eksempler nok på konkrete tilfælde, hvor man kan rejse tvivl om karakteren af afgørelserne.

Det er også en af grundene til, at socialministeren som nævnt har iværksat en omfattende undersøgelse ude i kommunerne af, hvordan systemet virker, også med henblik på, at vi senere – jeg forstår så, at det bliver ved en konference i juni – kan drøfte hele ældreområdet i sammenhæng.

Jeg vil nemlig advare mod den tendens, der ofte er her i Folketinget til at producere love ud

fra enkelttilfælde med det resultat, at vi taber overblikket, sammenhængen og det ønske, vi vel alle har, nemlig at love helst skal være så enkle og forståelige som muligt.

Etablering af en lang række tilsyns- og ankeråd i kommunerne som foreslået af CD er nok en ganske kompliceret affære, der kan afføde adskillige kompetenceproblemer og meget bureaukrati og – hvad der jo heller ikke er uvæsentligt – også er meget omkostningskrævende; socialministeren anslog ca. 100 mio. kr., og det er oprigtigt talt penge, som jeg da, hvis de skulle bruges på dette område, hellere så anvendt til direkte gavn for de ældre.

Fra konservativ side kan vi derfor være enige med socialministeren i, at vi nu afventer både forespørgslen og resultatet af de iværksatte undersøgelser og den konference, der skal holdes, og hvor vi – og det er så måske i en anden form – kan bruge nogle af de tanker, som ligger til grund for CD's forslag.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre er vi naturligvis ikke i tvivl om de gode intentioner, der ligger bag CD's forslag: at hjælpe de ældre til at være selvhjulpne. Det, som vi så kan være uenige om, er, om der egentlig er særlig meget formål lige netop med at hjælpe dem på denne måde.

Vi giver de ældre og handicappede hjælp, og det har vi besluttet os til at gøre på kommunalt plan. Det er naturligvis, fordi vi mener, at det er på lokalt og kommunalt plan, at man ved mest om, hvad det er for ældre, og hvad det er for behov.

Det betyder naturligvis ikke, at der ikke er sammenhæng fra lokalsamfund til lokalsamfund – vi har jo love, cirkulærer og bekendtgørelser på området – men det betyder, at der også er noget, der hedder et lokalt skøn. Derfor er det også forkert at forestille sig, når man har besluttet, at et område skal være underkastet et vist lokalt skøn, en lokal afgørelse, at man så tror, man kan lave ankesystemer og tilsynssystemer, som er bedre end de folkevalgte. Det er vel trods alt de folkevalgte, som vi har valgt til at administrere på vores vegne. Er vi utilfreds med den måde, de administrerer på, kan vi da overveje at lade være med at genvælge de lokalpolitikere, som har siddet i de lokale socialudvalg.